

BELEIDSPLAN TER BEREIKING VAN KERKELIJKE EENHEID TUSSEN DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK EN DE GEREFORMEERDE KERK TE HASSELT

SAMENSPREKEN (eerste stap)

- a) In de eerstvolgende samenspreking zal een inventarisatie worden opgesteld van de onderwerpen, die in het verleden zijn besproken, en van de onderwerpen, die in de komende periode moeten worden besproken. Van de onderwerpen die in het verleden zijn besproken zal het resultaat worden vastgelegd voor een vast te stellen gemeenschappelijke verklaring als bedoeld in 1 c en d. In de inventarisatie van nog te bespreken onderwerpen zullen niet alleen de zaken die van plaatselijk belang zijn worden opgenomen, maar ook de punten die de landelijke eenwording tot nu toe belemmeren. Deze lijst van onderwerpen zal na goedkeuring van beide kerkenraden worden vastgesteld.
- b) Vervolgens zal in de weg van een grondige bespreking per onderwerp in beeld worden gebracht, in welk opzicht de beide kerken met elkaar overeenstemmen en van elkaar verschillen. Zorgvuldig zal bij elk punt van verschil worden nagegaan, in hoeverre dit de weg naar kerkelijke eenheid principieel (d.i. op schriftuurlijk-confessionele gronden) belemmert. Wanneer zo'n belemmering wordt geconstateerd, zal er alles aan worden gedaan deze op schriftuurlijke en kerkrechtelijk verantwoorde wijze op te ruimen, hetzij door wegneming hetzij door overbrugging van het verschilpunt.
- c) Is er bij enig onderwerp geen principiële belemmering (meer) te constateren, dan zullen beide kerkenraden hun overeenstemming over dat onderwerp vastleggen in een gemeenschappelijke verklaring, die in het kerkblad van beide gemeenten zal worden gepubliceerd.
- d) De samensprekingen zullen tenminste driemaal per jaar plaatshebben, en wel tussen delegaties van beide kerkenraden van elk 5 á 6 personen. Van elke samenspreking zal een schriftelijk verslag worden opgesteld en binnen een maand aan beide kerkraden worden toegezonden. In dit verslag zal steeds duidelijk worden aangegeven wat het resultaat van de samenspreking is geweest. De kerkenraden zullen in eigen verantwoordelijkheid bepalen, welke zaken uit dit verslag in hun kerkblad worden gepubliceerd. Deze verslaggeving mag niet zo selectief zijn dat er vervreemding ontstaat tussen de kerkenraden en hun gemeenten. Deze verslaggeving aan beide gemeenten mag ook niet te ver uiteenlopen. Voor de vaststelling van een gemeenschappelijke verklaring van overeenstemming zullen de beide kerkenraden een gecombineerde vergadering houden. Die gecombineerde vergadering van beide kerkenraden zal minstens een keer per jaar worden gehouden en verder zo vaak als de commissies samensprekingen en de kerkenraden op voldoende punten overeenstemming constateren om in een gemeenschappelijke verklaring vast te leggen.
- e) Elke samenspreking zal in beide gemeenten worden aangekondigd in het kerkblad en/of op zondag voorafgaande aan de eredienst, waarin ook voorbede voor de samenspreking zal worden gedaan. De beide kerkenraden zullen er ook aan werken, dat er in de gemeenten eensgezindheid groeit m.b.t. de samensprekingen en dat de gemeenteleden zich er samen sterk bij betrokken weten. Eventuele moeiten zullen indringend met de gemeente besproken worden. En wanneer er wederzijdse karikaturen van elkaar blijken te bestaan, zal eraan gewerkt worden dat die worden opgeruimd.
- f) Om de medewerking van de gemeenten in het proces van samensprekingen te bevorderen en de betrokkenheid van de gemeenteleden op elkaar te vergroten, zullen in een later stadium gezamenlijke ontmoetingen worden gestimuleerd, zoals: gemeenschappelijke gemeentevergaderingen, verenigingsavonden, zang en bijbelstudie.
- g) Wanneer beide kerkenraden hun instemming met deze eerste stap van het beleidsplan hebben betuigd, zal ook in beide kerkverbanden de classis in kennis worden gesteld van de inhoud van het beleidsplan (eerste stap). Bovendien zal aan de classis telkens rapport van de samensprekingen worden uitgebracht, in elk geval wanneer beide kerkenraden een gemeenschappelijke verklaring van overeenstemming hebben vastgesteld.

SAMENGAAN (tweede stap)

- a) Wanneer na het zetten van de eerste stap blijkt, dat er geen verschillen zijn die een samengaan van beide kerken principieel belemmeren en er ook tussen beide gemeenten een proces van herkenning en aanvaarding is gegroeid als broeders en zusters in de HERE, zullen beide kerken openlijk verklaren, dat zij - op grond van de Schrift en de gereformeerde belijdenis - elkaar als trouwe kerken van Christus in Hasselt aanvaardden en daarom elkaar beloven en verplichten alles in het werk te stellen om te komen tot kerkelijke eenwording.
- b) De beide kerken zullen dan ook de daad bij het woord voegen door een nieuw beleidsplan te ontwerpen en in beide kerkverbanden ter goedkeuring aan de classis voor te leggen. In dit beleidsplan zullen afspraken worden opgenomen inzake:
- de wederzijdse erkenning en aanvaarding van attestaties
  - het openstellen van de preekstoelen de voor elkaars predikanten
  - de toelating van belijdende leden tot elkaars viering van het heilig avondmaal
  - de regeling van eventuele gemeenschappelijke erediensten
  - het eventueel bezoeken van elkaars classis
  - eventuele andere vormen van samenwerking, o.m. in evangelisatiearbeid.
- c) De beide kerken zullen hun meerdere vergaderingen (allereerst de classis) voorstellen doen om ook voor hun deel te gaan werken om te komen tot daadwerkelijke eenwording.

SAMENLEVEN (derde stap)

Het uiteindelijke doel (dat alleen onder Gods zegen en in afhankelijkheid van hem biddend mag worden verwacht) is een volledige ineensmelting en samenleving van beide kerken, ook in kerkverbandelijk opzicht. Beide kerken zullen in gezamenlijk overleg en met onderling goedvinden bepalen, wanneer de tijd gekomen is om deze derde stap te zetten. Daartoe zal opnieuw een beleidsplan worden ontworpen en in beide kerkverbanden ter goedkeuring aan de classis worden voorgelegd.

Wanneer vanwege regionale of landelijke ontwikkelingen een volledige plaatselijke ineensmelting door beide kerkverbanden of door één van beide nog zal worden geblokkeerd, zal plaatselijk een voorlopige tussenoplossing worden gezocht, bijv. in de vorm van een federatie. **D.w.z.:** Een geïntegreerd samenleven zonder nog volledig één gemeente te vormen. Tijdens een federatief samenleven zullen beide kerken de band met hun eigen kerkverband blijven onderhouden.

Ook voor een dergelijke tussenoplossing zal een beleidsplan worden ontworpen en in beide kerkverbanden ter goedkeuring aan de classis worden voorgelegd.

In biddend opzien tot de Koning van de kerk mag in geduld en vertrouwen worden afgewacht, dat onder Zijn zegen mede als vrucht van onze gehoorzame arbeid ook op andere plaatsen de eenheid tot stand zal komen.